

சரிநிகர் 122 இல் "ஆணில் ப+த் த கலாப+ர் வமும் முகிழ்த்த ரசனையும" என சுவீ ஸ் ரவீ ந்திரன் ஒரு விமர்சனக் கடிதம் எழுதியிருந்தார். அதில் வரும் மார்க்சிய விரோத கருத்துத் திணிப்பை அம்பலப்படுத்துத் தும் நோக்கில் இக்கட்டுரையை சமரில் எழுதுகிறோம். சரிநிகர் திட்டமிட்டு எமது கருத்தை பிரசுரிக்க மறுத்து வருகின்ற நிலையில், எமது கருத்தை சரிநிகரில் எழுதமுடியாத நிலையிலேயே நாம் இதனை சமரில் எழுதுகின்றோம். நாம் அனுப்பிய பல கட்டுரைகள் இதுவரை பிரசுரிக்கப் படவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அண்மையில் தசேயப் பிரச்சனை தொடர்பாக ஒரு விவாதம் என்ற தலைப்பிட்டு "மார்க்சியமும் தசேயமும்" என்ற புத்தகத்திலிருந்து கசேவனின் கட்டுரையை சரிநிகர் 116 இல் பிரசுரித் தவர்கள் அந்த புத்தகத்தையொட்டிய விமர்சனம் சமர் 17 இல் வளிவந்திருந்தது. ஆனால் விவாதம் நிகழ்ந்தது எனக் குறிப்பிட்ட சரிநிகர் அதை பிரசுரிக்க வணேடும் என்ற விவாதப் பண்பைக் கட்ட இழந்து போயுள்ளது.

கசேவனும் அவரைச் சேர்ந்த சரிநிகர் பிரிவும் தமது கட்டுரைகளை எழுதி வளியிட்டு அதற்கு விவாதம் எனப் பெயரிட்டவர்கள், சமரில் வளிவந்திருந்த ஒரு படத்தை அக் கட்டுரைக் குள் பிரசுரித்து இருப்பதுதான் அதை விட மிகவும் மோசமானது.

தமது சித்தாந்த கரு அந்தோணிசாமி மார்க்ஸ் அவர்களை அறிமுகம் செய்ய விரும்பிய சரிநிகரின் மார்க்சிய திரிபு வாத பிரிவு சரிநிகர் 114 இல் ஒரு மட்டிமறக்கப்பட்ட அரசியல் விபச்சாரத்தை செய்து இருந்தனர். அதை அம்பலப்படுத்திய எமது விமர்சனத்தை சரிநிகர் பிரசுரிக்க மறுத்ததென்பது அவர்களின் நோக்கத்தையே தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

இவ்வாறு சரிநிகர் இன்று விவாதம், விமர்சனம் என்ற பெயரில் செய்வது ஒரு தலைபட்சமான கருத்து திணிப்பை, அரசியல் விபச்சாரத்தை அம்பலப்படுத்தி சமர் தொடர்ந்து எழுவதைத் தவிர வேறுவழியில்லை.

இனி இரவீ ந்திரனின் விமர்சனத்திற்கு வருவோம்.

ஒளவன ஆணாதிக்க அழகியலை எதிர்த்து எழுதிய விமர்சனத்தைத் தொடர்ந்து, பலரும் விமர்சனங்களான முன் வதைத் திருந்தனர். இங்கு இரவிந் திரனின் விமர்சனம் பற்றியும்

Written by பி.இரயாகரன்

Sunday, 08 July 2012 19:08 - Last Updated Sunday, 08 July 2012 19:22

அதநேரேம் அதே இதழில் யமுனா ராயநேத்ரன், ரவீ ந்திரனுடன் ஒன்றுபட்ட ஆணாதிக்க விமர்சனத்தையும்கூட இக்கட்டுரைகளே விக் குள ளாக கி றது.

அழகியல் தொடர்பான தமது கருத்து நிலை என்ன என்பதை ரவீ ந்திரனோ, (ஆணாதிக்கத்துக்கு வளையில) யமுனா தெளிவுபடுத்த முடியாது போயுள்ளனர். ஆணாதிக்க அழகியலை எதிர்ப்பதாகக் கூறும் இவர்கள் இருவரும் ஓர் அழகியல் உண்டு என்பதை கூறவருகின்றனர் ஆனால் அது என்ன என்பதையோ அதன் வரையறையை யோ கொடுக்க முடியாது போயுள்ளனர்.

ஓர் பொருளின் அழகியல் என்பது என்னவாக உள்ளது என அறிவியல் ரீ தியாக நாம் ஆராய்வோம்:- ஓர் பொருளின் வறோபட்ட தன்மையை அழகியலாகக் காட்டி விடுகின்றனர். வறோபட்ட தன்மை என்பது எப்படி எதனால் ஏற்படுகிறது? நாம் வாழும் சமூகம்

(காலநிலை, இயற்கை அமைப்பு, நீ ண்ட பரிணாம வளர்ச்சி, பொருளாதார பலம், சாதி, மதம், இனம், நிறம், தொழிநுட்ப வளர்ச்சி, ஆதிக்கம்) என எண்ணற்ற காரணிகளின் தொகுப்பில்தான் ஓரே பொருளின் வறோபட்ட தன்மை பண்ப்படுகிறது. ஓர் பண்ணையோ ஆணையோ எடுப்பின் ஓர் பண்ணுக்கும் ஓர் பண்ணுக்கும், ஓர் ஆணுக்கும் ஓர் ஆணுக்கும் இடையில் உள்ள வறோபாட்டை நியாயப்படுத்துதல் எல்லா அடிப்படையும்கூட, அதேபோல ஆணுக்கும் பண்ணுக்கும் இடையில்

(விதிவிலக்காக இன உற்பத்தி உற்புக்களத்தவர) உள்ள வறோ பாட்டை நியாயப்படுத்துதல் எல்லா அடிப்படையிலும், அடிப்படையில் மனிதன் மலே சவாரி செய்யும் வளவறோ வடிவங்களையோகூட.

ஆபிரிக்க கருப்பு இன பண்ணையும்கூட, சரையேல் கையேந்தும் பண்ணையும்கூட, வளையினப் பண்ணையும்கூட, பள்ளர் இனப் பண்ணையும்கூட, கல்லுடகைக்கும் பண்ணையும்கூட பார்பானிய பண்ணையும்கூட, ஒப்பிட்ட வறோபாட்டில் என்ன அழகியலை விளக்க முடியும்? என்ன வரவிலக்கணத்தகை கொடுக்க முடியும்? அந்த வறோபட்ட தன்மையும்கூட சமநுகர் வசை சமுதாயம் அடையும்கூட போது இயல்பாகக் கடக்க முடியும் இது நிறம், என அனத்தையும்கூட கடந்த ஓர் பொதுத் தன்மையைகைப் பறமுடியும்.

கூறந்தபட்சம் பொருளாதாரப் பலம் பற்றி ஐரோப்பாவில் மக்களுக்குள் (உருவம், நிறம்...) இந்த வறோபாடு அருகி வருவதை மீண்டும் உலகத்துடன் ஒப்பிட்டு இனம்

Written by பி.இரயாகரன்

Sunday, 08 July 2012 19:08 - Last Updated Sunday, 08 July 2012 19:22

காணமுடியும்.

மனிதனின் கண்ணுக்குத் தெரியும் புற அகஅழகை நியாயப்படுத்துதும் கோட்பாட்டும் வடிவங்கள் அனைத்தும் இந்த சூரண்டும் உலகின் வளவெறும் வடிவங்களாகும். நாம் உண்மையில் இந்த சமுதாயத்தில் எதை அடையாளப்படுத்த வேண்டும்? மனித நயேத்தை, மனித பண்பை, நேர்மை, தன்மானத்தை, போராடும் பண்பை, மதிக்கும் பண்பை, அன்பை, ஆதரவை, அச்சமின்மையை தடேும் பண்பை. . . எனப் பலவற்றை

வர்க்க கண்ணோட்டத்தில் காணவேண்டும். இதற்கு அழகியல் எனப் பொதுவாக வரையறுப்பதன் மூலம் இதன் உயிர் மீச்சை கொண்டுவிடுவதாகும்.

நாம் ஒரு பொருளின் வடிவம், உள்ளடக்கம், பொருளியல் பண்பு, அது செயற்படும் தன்மை, அதன் பயன்பாடு, சொல்லும் வடிவம் என அனைத்தையும் பொருளில் தடே வேண்டும் இதனைவிடும் அழகு, கவர்ச்சி கலாபரவமானது எனச் சொல்வது மகா மோசடியாகும்.

ஒரு படப்பு அது எதுவாக இருந்தாலும் அதை வறும் பண்டமாக

ஐரோப்பிய உற்பத்திப் பொருட்களைப் போல (பழவகை, இறச்சிவகை) விற்பனையாக ஏமாற்றுகக்கப் படப்புத் தை மறுபக்கம் எதிர்க்க வேண்டும். மாறாக அதன் உள்ளடக்கம் அதன் அறிவுபரவமான எல்லா உட்கூறுகளையும் வளிக் கொணரும் வகையில், அது தனது நுணுக்கமான கலத்தை நிகைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

இது அப்பொருளின் பயன்பாட்டின் மீ நியதாக இருக்கக்கூடாது. ஒரு சிறுகதை, கதை என எதை எடுத்தாலும் எந்த ஒரு சொல்லோ வரியோ சம்பந்த மில்லாதது வரின் அது கலை என்பதல்ல மாறாக கலத்தை தன்மை குறைந்த வளிப்பாடாகும்.

ஒன்றைப் பயன்படுத்தும் போது அது அப்பொருளின் பயன்பாட்டின் வறறிக் கானதாக ? இருக்க வேண்டும். இது பயன்பாட்டின் வாதம் என யாரும் கற்றின் உண்மையில் அதை மறுத்தபடி அதை யே செய் மயலுகின்றனர். இது சூரண்டும் வர்க்கத்தை பாதுகாக்கத்தான்.

Written by பி.இரயாகரன்

Sunday, 08 July 2012 19:08 - Last Updated Sunday, 08 July 2012 19:22

இது மனிதனை மந்தையாக மாற்றுவதற்கு அப்பால் பரிதாப வறோ எதுவும் இல்லை. ஒரு பொருளின் அதன் மரபை மறுக்காத இடவெளியைக் கடத்தல், என்ற உலக ஏற்றத்தாழ்வைக் கடக்கும் போது நிகழ்ந்துவிடும். அதை நோக்கிய எமது கருத்துத் தளம் இயங்க வேண்டும். அதை மறுத்த நியாயப்படுத்துதல் வெவ்வேறு கோட்பாடு, தனக்குள் அடங்கியதில் பிளவை வதைத் திருக்கச் செய்யும் ஒரு தீவிர முயற்சியாகும்.

இதை ரவீந்திரன், யமுனா ராஜநீந்திரன் எப்பிச் செய்ய முன்கிறார்கள் என்பதை அவர்களின் வரிகளிலிருந்தே ஆராய்வோம். ரவீந்திரன் கற்று வதைப் பார்ப்போம்:-

"துள்ளியோடும் மானைப் பார்த்து ரசிக்கின்றோம். புலிகளின் வரிகளைப் பார்த்து ரசிக்கின்றோம் எங்கும் கலாபர்வமாக ரசிப்பது கலாபர்வமற்று ரசிப்பது என்று வரையறை செய்வதில்லை. ரசிக்கின்றோம் உண்மை ரசனை மறுக்கப்படுவது இல்லை. அழகியல் மறுக்கப்படுவதில்லை" என்கிறார் ரவீந்திரன்.

கலாபர்வமாக ரசிப்பது என எழுதிய கே.எஸ்.சிவசுமாரனின் ஆணாதிக்க அழகியலை மறுக்கப் போனவர் அதைக் கடந்தவரா என்றால் இல்லை. மாறாக அதையே வறோ ஒரு வடிவில் நியாயப்படுத்தி விடுகிறார். அதைப் பார்ப்போம்.

"ரசனை மறுக்கப்படுவதில்லை அழகியல் மறுக்கப்படுவதில்லை" என்று கற்றும் இவர் அவை எந்தளவில் எந்தக் கோட்பாட்டில் உண்டு என எந்த ஒரு விளக்கத்தையும் தரவில்லை. பண்ணை ரசிக்க முடியும் பண்ணை அழகியலை மறுக்க முடியாது என்பது தான் ரவீந்திரன் சுற்றி வளைத்துச் சொல்லும் மறுவிளக்கமாகும். ஆனால் அதை அப்பட்டமாக மட்டிமறைக்க, அது ஆணாதிக்க அழகியலாக இருக்கக் கூடாது என்பது ஆணாதிக்க ஆணின் அங்கலாபப் பன்றி வறோ ஒன்றும் இல்லை.

மீண்டும் வயது பச்சிளம் குழந்தையின் சிரிப்பு, அழகு, துள்ளியோடும் அழகு என அனைத்தையும் ரசிக்க அழகைக் காண முடியும் என்பது ரவீந்திரனின் எடுக்கோளாகவுள்ளது.

நல்லது உங்கள் குழந்தைக்கும் ஆபிரிக்க நாட்டில் அடுத்த நேரத்துக் கஞ்சிக்கக் கையேந்தும் எலும்புகள் கையேந்தும் அழகும் இலங்கையில் அலைந்து திரியும் காய்ந்து போன குழந்தைக்கும் இடையில் என்ன அழகியல் ரனனை உண்டு, என்ன

Written by பி.இரயாகரன்

Sunday, 08 July 2012 19:08 - Last Updated Sunday, 08 July 2012 19:22

அழகம் வறையாடாண்டு என்று விளக்க முடியுமா?

ஒருவன் ஒரு கழந்தையின் அழகை ரசனையைப் பற்றி பசேவானாயின் அவன் சூயநலம் பிடித்த அதநேரம் சூரணடும் வர்க்க கோட்பாடின் எல்லகைக் குள் திரிபவரர்களே.

ஒரு கழந்தையின் ஆரோக்கியம் அதன் கல்வி என்பவற்றை ஒரு பெற்றோர் பெற்றுக் கொள்ளப் போராடும் அதநேரம், அது மற்றப் பிள்ளைக்குப் பற்றுக்கப்படுவதையிடும் போராடாத அழகியல் ரசனை முகம் பி வறையுக் கப்பட வணையியவன். துள்ளிக் குதிக்கும் மான், வரிப்புலி புற அழகைப் பற்றி பசேபவன் அதன் வாழ்வியலைப் பசேபவன் உண்மையில் பலவற்றை மறைக்க விரும்புகிறான். மான் புலியின் வடிவம், வரிகளின் நிறம் என்பன இயற்கையைப் பரிணமிக்கும் உயிர் வாழும் போராட்டம் என்ற எல்லகைக் குள் ளானவன். அவற்றுக்கிடையான உணவாகக் கான போராட்டம் மட்டுமே உண்டு. ஆனால் மனிதர்களுக்கு உள்ளது போல் சிறையாடும் தன்மை கிடையாது.

இந்த உயிர் வாழும் போரில் மனிதன் சிறையாடும் பொருளாதாரத்துக்கு இயற்கையை எப்படி அழிக்கின்றான் என்று அதன் இயல்பை சதேத்திற்குள் ளாக் குகின்றான் என்ப பசேமுடியாத அழகம் வறையுக் கத்தக்கது, கவேலமானது.

அடத்து ஒளவகை கிறும் ஒன்றை எடுத்து ரவீந்திரன் கிறுவதைப் பார்ப்போம்.

“நமக்குத் தவேகை பண்ணைப் பண்ணைக்கச் சித்திரிப்பதேயன்றி ஆண்களின் கண்ணோட்டத்தில் பண்ணைக்கச் சித்திரிப்பதல்ல என்ற ஆழமான கருத்தோட்டத்தை ஊன்றியபடி நிற்கிறார். இதைப் பொதுப்படுத்தியுடன் முகம் கொடுப்பது சரியல்ல.” என்கிறார் ரவீந்திரன். இது அடிப்படையில் தவறான வாதம். பண்ணை பண்ணைக்க எப்படிச் சித்திரிப்பது? இங்கு களேவிக் குள் ளாக் கு வது அழகியல் என்பதால், பண்ணைத் தான ஓடக் குமுறாமே தானது அல்ல இவ்விவாதம். அவள் ஒரு பண்ணை எனக் கிறுவது கிட மனித பிளவின் அடிப்படையாகும். பண்ணை ஆண் அடையாளங்களைக் கடந்து (இன உறுப்புகள் விதிவிலக்காக) அனாதையையும் சாதிக் குக் கோட்பாடு தான் மனிதனின் சமநிலையைக் கோருவதாகும்.

இதமற்றுக்கும் கோட்பாட்டைத் துறையில் பண்ணை ஓடக் குமுறையைத் தனியாக அடையாளப்படுத்துவது அல்ல. மாறாக பண்ணை ஆண் என்ற கோட்பாடுகளைச் செயற்தளங்களைத் தகர்த்தால் மட்டுமே ஒரு சரியான நோக்கு நிலையும் ஒரு சரியான

Written by பி.இரயாகரன்

Sunday, 08 July 2012 19:08 - Last Updated Sunday, 08 July 2012 19:22

கோட்டுப்பாட்டிற்கு அடையாளமாகும்.

ரவீ ந்திரன் இன்னொர் இடத்தில்

"பெண்களின் தலமையிரிவிருந்து யோனிவரை அழகைப் பற்றிய வரையுகளைப் யார் செய்தார்கள்? ஆண்களின் கண்ணோட்டத்தில் இல்லையா, என்பதே கேள்வி. (அக, புற அழகு உள்ளிட்ட) பெண்மை எனும் கருத்தாகத்தலைத் தந்ததும் ஆண்கள்தான்." என்கிற ரவீ ந்திரன் வசதியாக 'ஆண்மை' என்ற கருத்தாகத்தலை வரையறுத்த ஆண்களை மறந்து விடுகிறார்.

யார் வரையறை செய்தது என்ற வரையறைக்குள் பிரச்சனையை மூடித்துவிட முன்கிறார். பிரச்சனை யார் வரையறை செய்தது என்பது அல்ல. மாறாக இது கோட்டுப்பாட்டுப் பிரச்சனையாக, வர்க்கப் பிரச்சனையாக உள்ளது. பெண் அழகுக்கு ஒரு விளக்கம் ஆணாதிக்ம் அற்ற ஒரு சமூதாயத்தில் கொடுக்க முடியும் என்கிறார். ஆணாதிக்ம் அற்ற ஒரு பெண் ஆண் புற அக நிலையில் பெண் அழகியலை விளக்க கொடுக்க முடியும். இப்படி கற்றுவது என்பது மட்டிமறக்கப்பட்ட ஆணாதிக்ம்மாகும்.

புற, அக அழகு பற்றிய சிந்தனை வர்க்க சமூதாயத்தில் மனிதக் கண்டு பிடிப்பில் எழுப்பப்பட்ட கருத்தே. அந்தக் கண்டுபிடித்தல் என்பது உலகுபற்றிய பார்வை சார்ந்ததே. மனிதன் அதைக் கடக்க வேண்டுமா? இல்லையா? என்பதே கேள்வியாகும். அதைவிடுத்து நியாயப்படுத்த கோட்டுப்பாடு கொடுப்பதல்ல.

அடுத்து ரவீ ந்திரன் கற்றுவதைப் பார்ப்போம்:-

"இப்படி ஆண் நோக்கில் கற்பிதப்படுத்தப்பட்ட பெண்ணின் அழகியலை மீறி கலாப+ர்வமாக ரசிப்பது என்பதை விளங்கக் கடினமாக இருக்கிறது. ஒரு பெண்ணைக் கலாப+ர்வமாக ரசித்த நாலுவரிகளைக் கே.எஸ். எஸ் எழுதிக் காட்டுவாரானால் சிலவேளை எமது கருத்தைப் பரிசீலிக்க உதவலாம்." எனப் பிரகடனம் செய்யும் ரவீ ந்திரன் ஆண் நோக்கில் இல்லாத அழகியலில் நான்கு வரிகளை எதிக்காட்டியிருக்கலாம் அல்லவா. ஆனால் அவரால் முடியாது. பாவம் கே.எஸ்.எஸ் விவாதிப்பதும் ரவீ ந்திரனின் விவாதிப்பதும், பாதுகாக்க நிறைப்பது ஓரவேிடயம் தான் என்ற உண்மையை மறைப்பது தான் இருவருக்கும் இடையிலான அடிப்படை வேறுபாடாகும்.

Written by பி.இரயாகரன்

Sunday, 08 July 2012 19:08 - Last Updated Sunday, 08 July 2012 19:22

அது சரி இந்த ரவீ ந்திரன் மூதல் இவர்களின் சித்தாந்த கும் அந்தோனிசாமி வரை கற்பிதம் என்ற சொல்லை அபிக் கடி பல விடயத் தில் பயன்படுத்துகின்றனர். இந்த கற்பிதம் தொடர்பான ஒரு விரிவான விளக்கம் சமரின் பிறிதொரு வளையீ ட்டில் விவாதிக்கவுள்ளோம். இரூந்தபோதும் சூருக்கமாகப் பார்ப்போம்.

கற்பிதம் என்பது மாயை அதாவது இல்லாத ஒன்றை இருப்பதாகக் காட்டவது என்ற விளக்கத்தையே நிகற்பிதம் என்ற சொல்லுக்கு வறே அர்த்தம் கிடையாது. ஆண் நோக்கில் கற்பிதம் செய்யப்பட்டது என்பது இல்லாத ஒன்றை பற்றி கற்பிதமாக உள்ளதாக காட்டமுன்வைதன் நோக்கம் என்ன? அதன் நோக்கம் பொருள்கை மறுப்பதாகும். கருத்தை மூதன் மையானதாக இட்டாக் கட்டவதாகும். இன்று புலிகளுக்கு எதிராக எழுதின புலிகள் சூடவார்கள் எனக் கஃறுவது கற்பிதமாக இருப்பதில்லை. மாறாக சூட முன் சரி சூட்டபின் சரி அது கற்பிதமானதல்ல. அதாவது அது நடக்கும் பொருளாக உள்ளது என்பது உண்மையே. இதனை விடத்து புலி சூடும் என்பது கற்பிதம் எனின், உண்மையில் அதற்கு எதிராகப் போராட வேண்டிய உணர்வையும் தற்காப்பையும் மறுதலிக்கும் திசைதிரும்பும் சதியுமே எஞ்சியிருக்கும்.

தமிழ் ஈழவிடுதலைப் போராட்டம் தீ விர மடையமுன் பல்வறே மூதலாளித்துவ இடதுசாரி கும்பினர் தசேயம் என்ற ஒன்று கிடையாது அது கற்பிக்கப்பட்டு கிறதும் என்ற அதையே இன்று கோட்பாடாக் கி தசேயம் மூதல் எல்லா கஃறுகளும் கஃறுவது என்பது அதன் பொருள்கை மறுப்பதாகும்.

ஆணாதிக்கம் கற்பிதம் என ஒரு பணை கஃறின பண்ணியம் கற்பித்தல் என ஒருவன் கஃறின அவனின் நோக்கம் தளையானது. ஆணாதிக்கம் என்ற ஒன்று இல்லாமல் அதைக் கஃறுவதாகவும் பணை விடுதலை என்ற ஒன்று இல்லாமல் அதைக் கஃறுவது என்றவகையில், 'கற்பிதம்' என்ற சொல்லின் டாக ஆணாதிக்கம் என்ற ஆணாதிக்க கருத்தியலைப் பாது காக் கவும், பண்ணியம் என்ற விடுதலைத் தத்துவத்தை மறுப்பதுமாகும். ஒரு பொருளின் தன்மை அதன் இருப்பை மறுப்பதன் டாக அதன் உண்மையை இந்த உலகத்தில் எப்படி உள்ளது என்பதைக் காணமுடியாது இருத்திவகை கும் ஏகாதிபத்தியம் சார்ந்த கோட்பாட்டினை மையப்பள்ளி யே கற்பிதமாகும்.

மனித காலத்தின் ஆரம்பத்தில் இல்லாத உள்ள ஒன்றை கற்பிதம் செய்வதாக அதற்கு மறுவிளக்கம் (அபிக் கடி மறு வாசிப்பு செய்பவர்கள் அல்லவா) கொடுத்து அதையே கஃறுகின்றோம் என வாதிட முயலலாம்.

அப்படிப் பார்த்தால் உலகமே கற்பிதம் தான் ப+மியே கற்பிதம் தான். இந்த சஃரியக்

Written by பி.இரயாகரன்

Sunday, 08 July 2012 19:08 - Last Updated Sunday, 08 July 2012 19:22

கூடும் பம்பே ஏன் எல்லாக் கோடானுகோடி சூரியக் கூடும் பம்பும் கற்பிதமே.

எல்லாம் கற்பிதம் எனில் எதற்காகப் போராட வேண்டும் என்ற கேள்விக்கு இட்டும் சனென்று போராட்டக் குணம் சத்தை, வாழ்வாக்கான நியாயப் போராட்டத்தை மறுதலித்து ஏகாதிபத்தியத் திற்கு சவேசைச் செய்வ முனையினின்றன.

ஒரு பொருளோ அதைச் சார்ந்த செயலாக இல்லாத வரதானம் அது கற்பிதம். அது பொருளாக செயலாகி உள்ளவரை அதைக் கற்பிதம் என்று முன்மொழியும் அடிப்படையில், இந்த உலகைச் சுரண்டும் கோட்பாட்டின் பல்வற்று வடிவங்களையொழிய விடாத லைக்கான தத்துவமல்ல.

அடத்து ரவிந்திரன் கட்டுடகைக்கும் கோட்பாட்டைப் பார்ப்போம்.

"எதிர்மறைகளின் கவர்ச்சி" என்ற விதி இயற்கை விஞ்ஞானம் சார்ந்தது. பணம் தான் கவர்ச்சியோ பாலியலை மையமாக வைத்துப் பின்னப்பட்டது.

(அது இயற்கையாய் பிறைப்பட்டது அல்ல.) பாலியல் சம்பந்தப்பட்ட கண்ணோட்டம் இனவாற்பத்தியை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இதனால் ஆண்பணம் எதிர் பாலுறவு மட்டும் ஏற்கப்பட்டது, இயற்கையானது. எனக் கற்பிதம் செய்யப்பட்டது. ஓரினச் சேர்க்கை இயற்கைக்கு மாறானதாகக் கற்பிதப்படுத்தப்பட்டது, மறுக்கப்பட்டது. மறைவிடத்துக்குத் தள்ளப்பட்டது. ஓரினச் சேர்க்கையில் ஈடுபடும்பவர்கள் மனிதர்கள் இல்லையா? எனக் கேட்டு எழுதும் ரவீந்திரனின் இந்த வாதம் ஒன்றுக்கு ஒன்று மூரணா கிப்போய்விடுகிறது ஏன்? ரவீந்திரனின் கற்றறில் இயற்கை விஞ்ஞானம் சார்ந்த எதிர்மறை கவர்ச்சி பாலியல் சம்பந்தப்பட்ட கருத்தோட்டம் இனவாற்பத்தியை அடிப்படையாகக் கொண்டது என சரியாக வாதிட்ட பின் பாலியலை ஓரினச் சேர்க்கைக்குப் பொருத்த முனைவது மூரணப் பாடானது போல ஓரினச் சேர்க்கைக் கோட்பாட்டின் தோல்வியும் ஆகும்.

இயற்கையின் எல்லா உயிரினத்தின் மூலமும் ஒன்றே ஆகும். அதன் பிளவுகள் பரிணாமத்தால் அமைந்த போது, உயிரியல் விதி இனப் பெருக்கத்தைக் கோருகிறது. இதன் விளைவாக மனிதனில் ஆண்பணம் இனப் பெருக்க அடிப்படையாக வற்போடும் இயற்கையில் பரணமித்தது. இந்த ஆண்பணம் உறவினரடிக் இனவிரூத்தியத்தைத் துண்ட உருவான உணர்ச்சியே இன்பமாகும். துண்டப்படும் உணர்ச்சி ஆண்பணம் கலவியதைத் துண்டுகிறது. இது இயற்கை விஞ்ஞானமாக உள்ளது. பின்னால் பாலியலாக உருவாகி

Written by பி.இரயாகரன்

Sunday, 08 July 2012 19:08 - Last Updated Sunday, 08 July 2012 19:22

நுகர்வாக மாற்றிய போதுதான் பாலியல் நுகர்வுக் கலாச்சாரம் தோற்றப் பெறுகிறது. ஆண் பெண்ணுக்கு இடையில் ஏற்பட்ட இயற்கையான இனவிருத்தி உணர்ச்சி இன்று நுகர்வுப் பண்டமாக மாறியுள்ளது. இந்த நுகர்வு இயற்கையமைந் நிய நுகர்வாக அதிகரிக்கும் போது, இயற்கையின் தரேவன அழிக்கின்ற வகையில் மாறிவிடுகின்றது.

இரவீ ந்திரன் கஹும் இனப் பெருக்கப் பாலியல், பின்னால் ஓரினச் சரேக் ககைக்கும் நுகர்வுப் பண்டமாக எப்பி தடம் புரண்டது எனபதகை கஹிவிளக்க முடியவில்லை. ஓரினச் சரேக்கை எப்பித் தோன்றியது? இது ஆணாதிக் கத்தின் கொடையே ஓழிய மனித சூதந் திர வடேகையின் விளவைகள் அல்ல.

ஆணாதிக் கம் ஆண் பெண்ணுக்கு இடையில் ஏற்படுத்திய பிளவுதான் ஓரினச் சரேக்கையின் தொடக்கப் புள்ளி. ஆண் பெண்ணுக்கு இடையில் இயற்கையாக இருந்த உணர்ச்சி இனப் பெருக்கத்துடன் தொடர்புடையதாக இருந்தது. மனித குல வரலாற்றில் ஆண், பெண்ணுக்கு இடையில் இருந்த சூதந் திரமான இனப் பெருக்க முறையைச் சூரண்டலுடன் ஆணாதிக் கம் தனக்குச் சாதமாக கிய போது, ஆணுக்கும் - பெண்ணுக்கு இடையில் இருந்த சூதந் திரமான இனப் பெருக்க உணர்ச்சியும் முடிவடைந்தது. இனப் பெருக்க உணர்ச்சி மட்டுப்படுத்தப்பட்டது அடக்கப்பட்டது. இந்நிலையில் அந்த ஆண்பெண் ஓரினச் சரேக்கையைத் தரேந்தடுக்கும் (சமரசமாக ஆணாதிக் கத்துடன்) முதல்படியைக் ககைக் கொண்டனர்.

அத்துடன் உருவான அரசுகள் தமது குடிமக்களைக் கட்டுப்படுத்தவும், அயல் அரசுகளை அடக்கவும் என ஆண்களைக் கொண்ட நிரந்தர இராணுவத்தை உருவாக்கியது. அத்துடன் ஆண்களின் தனிமையில் பெண்களை ஆயிரக்கணக்கில் அந்தப் புரங்களுக்கு இட்டுச் சென்றனர். இந்த ஆண்பெண்கள் தமது இனவிருத்தியின் உணர்ச்சிகளைத் தீர்த்துக் கொள்ள முடியாத ஆணாதிக் க சூரண்டல் சமூதாய அமைப்பில், இச் சமூக அமைப்புகள் சமரசம் செய்வோர், ஓரினச் சரேக்கையில் ஈடுபடுவது தவிரக் க முடியாததாகி விடுகிறது.

அந்த அடக்குமுறைக்கு எதிராகப் போராடுவதற்குப் பதில் இச் சமூகத்துக்குள் - ஆணாதிக் கத்துக்குள் - ஒரு மாற்றுதலை வந்தடைந்தது. பாலியல் மறுக்கப்பட்ட சமூகம் உண்மையில் போராடி இருக்க வேண்டியது இனவிருத்திக் கான உணர்ச்சியைத் தீர்த்துக் கொள்ளும் போராட்டத்தையே முன்னெடுத்துக் கொடுக்க வேண்டும். இதனைவிடத்து ஆணாதிக் க சமூகத்துக்குள் சமரசம் செய்யும் போக்கு... இதில்தான் ஆண் பெண் சமூதாயத்தை நிய ஓழித்த உறவைக் கொண்டது.

ஓரினச் சரேக்கை ஆணாதிக் கம் கொடுத்த பரிசுகளே! அதைத் தங்கத் தட்டில் ஏந்தும்

Written by பி.இரயாகரன்

Sunday, 08 July 2012 19:08 - Last Updated Sunday, 08 July 2012 19:22

ரவீ ந்திரன் அ. மார்க்ஸ் அதை நியாயப்படுத்துத் தி போடவும் செய்கின்றனர். அதற்கான சரசபாஷைகளையும் எழுதுகின்றனர். இந்த ஆணாதிக் கத்தினை நாம் எதிர்த்து

போராடவது ஒரு சமீகப் பற்றாளனின் பணியாகும். அது மட்டும் சரியான கோட்பாட்டுத் தத்துவமாகும். ஆணாதிக் கம் பணிகளை கொடுமையுடனும் வதற்கு எதிராக மட்டுமானதுதான் போராட்ட அல்ல. அதன் பக்க விளைவுகளையும் எதிர்த்துப் போராடவதற்கும். ஆண் பணை உறவாதான் இயற்கையின் தரேவ். இதனை மறுக்கும் இரவீந்திரன் இயற்கை விஞ்ஞானப்படி அதை நிறுவ முடியுமா? ஆண் - பணை இனப் பெருக்கம் இயற்கைத் தரேவ், அதன் உணர்ச்சி இயற்கையின் விளைவு, இதனை மறுக்கும் ரவீந்திரன் அது "இயற்கையால் பெறப்பட்டது அல்ல." என்று கஹுவது விஞ்ஞானத்திற்குப் பாற்பட்டது. இப்பிக் கஹியப்பி "ஓரினச் சேர்க்கையை இயற்கைக்கு மாறானதாகக் கற்பிக்கப்பட்டது" எனப் பதனீடாக ஆணாதிக் கத்தின் தோற்றத்தை, அதன் விளைவுகளைப் பொத்தி பாதுகாக்க முனைப்பு பெற்றுள்ளனர்.

இப்படியாகப் பல கருத்துக்கள் ரவீந்திரனின் கட்டுரை முழுவதிலும் அடங்கியுள்ளது. இனி இந்த கருத்தையொத்த யமுனா ராஜநீதிரனின் கருத்துக்களைப் பார்ப்போம்:-

"பண்ணிலைவாத உளவியல் பகுப்பாய்வு விமர்சனம் " கட்டுடையு விமர்சனம் போன்ற முறையிலான அணுகுமுறைகள் பரவலாக இடம் பெறவில்லை. ரவிக் குமாரின் 'நாக் அவுட்' பற்றிய விமர்சனமும் அ.ராமசாமியின் சில விமர்சனங்களும் தமிழில் இந்தக் கஹுகளைக் கொண்டிருக்கின்றது " என யமுனா ராஜநீதிரன் கஹுகிறார்.

இவர் கட்டுடையுபகைக் கோருகின்றார். இருக்கும் சமுதாயத்தைக் கட்டுடையுத் சமுதாயத்தைக் கோர வணேடும் என்கிறார். இருக்கும் நிலப்பிரபுத்துவ பண்ணைமிகைக் குப்பதில் ஏகாதிபத்திய உலக அரசு, தசீய உற்பத்திக் குப்பதில் பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் என எல்லாவற்றிற்கும் கட்டுடையுக் கோருகின்றார். ஏகாதிபத்தியம் இன்று கோருவது என்ன? இருக்கும் எல்லதாண்டி வளையே வா! இருப்பதையுக் கட்டுடையு!! மொழியா, மதமா, தசேப் பொருளாதாரமா, நடனமா, ஆண் பணை உறவா, எதுவாக இருந்தாலும் அதனையுக் கட்டுடையுத் வளையில வா என்கிறது இந்தக் கட்டுரை. சமீகம் றலை முற்போக்காக கட்டுடையுத் மீலம், இருக்கும் பிற்போக்கு சமீகம் றலை முற்போக்கானதாக மட்டுமே இருக்கும் என்று கஹுவதன் மீலம், இந்த சமுதாயத்திற்குள் இருத்தி வதைத் திருக்கும், இந்த சமுதாயத்தைப் புரட்டிப்போடும் முயற்சியைத் தடுக்கவும், கட்டுடையுப் கோரப்பட்கிறது. நிலப்பிரபுத்துவப் பண்ணைமிகைக் குள் ஏகாதிபத்திய ஆட்டம் ஆடுவதும் மடனோனாவுடன் இந்திய கலாச்சார ஆண் ஆடுவதும் கட்ட கட்டுடையுத் தான். இதிலிருந்து தான் இவர் பம்பாய் என்ற இந்துவத்தையு பாதுகாத்த திரைப்படத்தையு, இந்திரா என்ற சாதி அமைப்பையு பாதுகாத்த திரைப்படத்தையு, இந்தியன் என்ற இந்திய ஆக்கிரமிப்புப் படத்தையு நியாயப்படுத்த முடிந்தது. இதேபோல் இவரது ஏனைய திரைப்பட விமர்சனங்களும் அதில்

Written by பி.இரயாகரன்

Sunday, 08 July 2012 19:08 - Last Updated Sunday, 08 July 2012 19:22

இருக்கும் ஒரு சில மீ றலகை கட்டுடபைப்பைக் காட்டியே செய்ய முன்கின்றார். இந்தக் கட்டுடபைப் பு என்பது அடிப்படையில் இந்த வர்க்க உலகத்தையே மூன்றாகப் பிரிக்க முன்முயற்சி எடுத்தது. அதே நேரம், இந்த சமூகத்தை ஒரளவுக்குத் தாண்டிப் போகக்கூடிய சித்திரிப்பதன் மூலம் இவர்கள் செய்வது, சமூகத்தைக் கடந்து செல்வதாகக் காட்டி அதைப் பண்புமையலவதாகும். இருக்கும் ஆணாதிக்க சமூக ஒழுங்கில், ஒரு பண்பு அதை மீறி வளையில் வரும் போது அப்பண்பு ஆணாதிக்கத்திற்கு எதிரான சமூக அமைப்பைக் கோருவது சரியானது. மாறாக கட்டுடபைத் து விபச்சார ஏகாதிபத்திய சீரழிவைக் கோருவது, இந்த ஏகாதிபத்திய கனவாக்குள் நீபிக்கும் இனித்த ஆணாதிக்கத்தொடர்ச்சியுமாகும். ரவிக் குமாரச் உதாரணமாகக் காட்டும் யமுனா, பாரப்பனிய இந்திய ரூடேயைக் கிழித்து மலம் துடபைத்து... கலகம், இறுதியில் கட்டுடபைத் து போது... அதே கையால் இந்திய ரூடேக்கு எழுதிய போது, பாரப்பனியத்தை கட்டுடபைத் து ரவிக் குமாரசின் புகழ் மனைமைக்குரிய பாரப்பனியம் தான். யமுனா ராஜநேதிரன் வறோ இடத்தில் அழகு வறோ கவர்ச்சி வறோ ரயேன் படங்களும் பாலுமகநேதிராவின் படங்களும் டி. ராஜநேதிரன் படங்களும் அவர்கள் சித்திரிக்கும் பண்பு விம்பங்களும் இருக்கும் வித்தியாசங்களை உணர முடியுமானால் அழகு, கலாபரவகவர்ச்சி போன்றவற்றிற்கான நடமாற்றை வித்தியாசத்தை அறிய முடியும் என ஒரு நடமாற்றை விளக்கத்தை இவர் தர முயலுகின்றார். இவர்கள் மீவரின் படங்களும் குறிப்பாக ஸத்யஜித் ரயேன் படம் உட்பட ஆணாதிக்க சூரணடலை பண்பும் பண்பு அழகியல் எல்லைக்குள் அமைந்ததே. சமூதாயக் கலகத்தைக் கோராத அதன் எல்லைக்குள் குறிப்பாக நடுத்தர வர்க்க எல்லையைத் தாண்டியவை அல்ல இம்மீவரின் படங்களும். இங்கு அவர்கள் குறிப்பிடும் அழகு கலாபரவம், கவர்ச்சி என்பன ஓரே அளவுகளில் செயல்படுத்தப்படுகின்றன ஒழிய வளை வறோதளத்தில் அல்ல. பண்பியல் மாறுபாடு மட்டுமே உண்டு. ஆணாதிக்க ஆண்களின் அழகு எதுவோ அதைக் கொண்ட பண்பு, மீவரூடைய படங்களிலும் பவனி வருகிறான் இந்த ஆணாதிக்க அழகு கொண்டிராத ஒரு பண்பு இவர்களால் படம் பிபிக்க முடியவில்லை ஏன்.? ஒரு ஏழையின் மார்க்சுசனியின் மூகப்பொலிவினிய வாழும் வாழ்க்கை புறத்தோற்றத்தையோ அல்லது அக உண்மையோ ஸத்யஜித் ரயேனால் கொண்டுவர முடியவில்லை. ஓரே பண்பு, ஆனால் அதன் புற, அக உண்மையை நிராகரித்து ஓரே மாதிரியான நடிகைகளை மீவரும் தமது திரைப்படங்களில் கொண்டுவருகின்றனர். இதற்குக் கொடும் வளைவறோ மாற்றம் சில பண்பியல் வறோபாட்டைக் காட்டுகின்றது. ஆனால் இந்திய வளைவறோ ஆணாதிக்கப் பிரிவுகளில் இவதைத் தனியாக ஒன்றாக ரசிக்கப் படுபவை. வளைவறோ நானது என்பது பொய்யானவை. பண்பியல் வறோபாட்டைத் தவிர அதன் வளைப்பாடு ஒன்றே. அடுத்த வரியில் அதை விரிவாக்கும் இவர் "ரயேன் பண்பு" எளிமையான பண்பு எனச் சொலிப்து காதுக்குப் பச்சுத்துவதாகும். ரயேன் பண்பு ஒரு நடுத்தரவர்க்கப் பண்பு. நடமாற்றை வாழ்வில் சமூக அந்தஸ்த்தில் உயர்ந்த இடத்தில் வாழும் தசைப்பிபிப்பான மூகத்தில் எண்ணை வடியாத, நகம் உடையாத, கழுத்துத் தொங்காத, மார்க்சு தொங்காத, காய்ந்து போகாத கால்களையுடைய பண்பு தான் ரயேன் திரிவம். இதுதான் ஆணாதிக்க அழகியலின் மையம்.

இயற்கையில் 90 வீ தமான பண்புகள் உழைத்து உழைத்து எண்ணை வடியும் மூகத்தான் கைகள் மரத்துப் போய் ஓட்டிய வயிற்றுடன் கால்கள் எலும்புகளாகி தலையிழக்காது மயிர்துதித்துப் போன புறவடிவம் உடையவர்கள்.

Written by பி.இரயாகரன்

Sunday, 08 July 2012 19:08 - Last Updated Sunday, 08 July 2012 19:22

அப் பண்ணின் உன்னதப் போர்க்குணத்துடன், சோகத்துடன்
கொள்ளையிப்பதற்கு எதிரான குரலுடன், ஆணாதிக் கச்சுமகைகளுடன் உள்ளிவன.
ஆனால் ரயேயின் பண்ணை உழைக்காத வசதியான மலேமட்ட பண்ணைக்கு சட்டை
மாட்டியதுக்கு அப்பால் அதை எளிமையான பண்ணை எனச் சொல்லுவது யதார்த்தத்தை
மறுப்பதாகும். ஏனெனில் யமுனா போன்றவர்கள் உண்மையான யதார்த்த உலகை வெளிக்
கொண்டுவருவதை (ரயேயைப் போல்) அவர்களின் வர்க்கப் பசுத்துடன் எதிர்ப்பவர்களாவர்.
இவர் இன்னுமொரு இடத்தில் சிவகுமாரின் விமர்சனம் “மதம் சார்ந்த நிலப்பிரபுத்துவ
அறிவியல் அழகியல் சொல்லாடல்களிலிருந்து இவர் இன்னும் தன்னையே மீட்டுக
கொள்ளவில்லை” எனக் கூறுவதன் மூலம் மதம் சாராத நிலப்பிரபுத்துவம் சாராத
அழகியல் உண்டு என்கிறார். அது வேறு ஒன்று மல்ல முதலாளித்துவ ஏகாதிபத்திய
அழகியல்தான். பாட்டாளிவர்க்க அழகியல் என்பது கிடையாது பண்ணைக்கு இடையில்
வேறுபாட்டைக் கொண்டும், மனிதரிடையே பிளவகை கொண்டும் வியாபாரத்தினை
பாட்டாளி வர்க்கம் மறுக்கிறது. யமுனா கூறும் “சினிமாக் கலையின் நுண்களத் திற்குள்
விமர்சனம் அமைவது வளர்ச்சியுற்றது” என்கிறார். அது... இது... ஆழமாக பார்த்தல்...
என்ற பச்சாண்டி காட்டி மனித பிளவுகளை நியாயப்படுத்துதலும் முயற்சியாகும். இதுவே
இவரின் தொடர்ச்சியான சினிமா விமர்சனங்களில் (பார்க்க ஈழமூரசு) கட்டுட்பதைத்
தேடி அதன் சாமரம் வீசும் நுண் சினிமா விமர்சனம் கண்டு, அதற்காக தங்கப்
பரிசினை வழங்குகிறார். எந்த விமர்சனமும் எந்த சமீக அடிப்படையாகக் கொண்டது
என்பதே முக்கியம். மனிதனைப் பிளவுபடுத்துதலும் மனித இனத்துக்கு யார் எதிரியோ
அவகைகளை எதிர்த்த விமர்சன முறை மட்டுமே உண்மையானதும் ஆழமானதும் ஆகும்.
தலகை மூன்றாற்றத்தினை மறுத்தபடி, இருப்பதைக் கட்டுட்கைக்கும் இயற்கையை
மறுக்கும் கோட்பாட்டு வடிவங்கள், இன்றைய உலகின் ஒழுங்கைப் பண்ணும் ஒரு
முயற்சியின் தொடர்ச்சியாகும். இதையே ரவீந்திரன் யமுனா ராஜநேந்திரன் செய்
நினைக்கின்றனர் அவ்வளவே.